

רץ כצבי וגיבור כארי

מבט שבועי לנבכי הנפש

מאת צביקה קליגר - מאמן אישי בשיטת "נפש האדם בתלת מימד"

על פרשת דרכים

נקודת מבט יהודית מהפרשה על עולם הנפש אקטואליה ומה שביניהם

נראה תמיד כל כך עסוק שאין לו זמן לדבר עם אף אחד, ותמיד אבל תמיד מגיע ברגע האחרון. וישנו את היזם השלישי, שהוא זה שיוצר את השינוי! הוא תמיד מוכן וערוך לרגע שהשינוי יקרה! הוא עושה את כל מה שביכולתו לגרום לכך שהשינוי יתרחש, הוא אדם שיודע מה לומר לכל אחד, איך לפרגן לכולם, תמיד לידו אתה מרגיש שווה, ובכל זאת, הוא זה שיוצר את השינוי.

בפרשתנו ישנם את שלושת הדמויות הללו, בא נראה מה אנו יכולים ללמוד מכל אחד! פנחס אשר קינא את קינאת ה' - מה אנו לומדים ממנו? אנו צריכים לפתוח את העיניים שלנו ולא לראות כל דבר כמובן מאילוי, לא לחכות עד שיגיע מישהו שמבין (משה רבינו) ויגיד מה לעשות, אלא לפעול ותוך כדי לבחון את האינסטינקטים שלנו (זוהי דרך אחת, נבדוק אם זה מתאים לאישיות שלנו אם כן אולי נבחר את דרך הפעולה הזו), בנות צלופחד, בזכותן נוספה פרשה לתורה, מה אנחנו יכולים ללמוד מפה? להעז! לא להתבייש! כאשר יש לנו רעיון או הברקה חדשנית, נציע, נספר, נלמד לעמוד על שלנו כאשר אנו מרגישים שבאמת יש פה הזדמנות לשינוי או באמת מגיע לנו משהו, לרוב זה מה שיצר התקדמות בעולם שלנו, יהושע בן נון הממשיך של משה רבינו, אנו לומדים ממנו, להכין את הקרקע (אנחנו עצמנו) שנהיה ערוכים ומוכנים לקראת השינוי, יהושע היה תלמידו של משה רבינו, מה זה אומר? יהושע לא הרגיש שהוא משהו בזכות עצמו הוא היה עניו, הוא היה "נער את משה" יהושע הרגיש "נער" ליד משה, וזה משהו שאנו יכולים ללמוד ממנו, את אותה ענווה, כאשר אנו רוצים לגשת ליצור שינוי ועל אחת כמה וכמה לאחר שיצרנו שינוי או שניים, להישאר עם אותה ענווה אותה "רוח אשר בו" אשר רש"י הקדוש כותב על יהושע שידע להלך בין הטיפות להקשיב לכולם וללמוד מכולם. יהי רצון שנזכה להפנים את זה, וללמוד מכל אחד את הדברים הטובים שבו. שבת שלום!

ישנם שלושה סוגי יזמים אשר יוצרים שינוי, בעצמם או בסביבתם, כל אחד ויתרונותיו הוא (כל דרך היא לגיטימית! ומכל דרך נלמד משהו, השאלה מה יוביל אותנו שלויים ורגועים למטרותינו!) היזם הראשון הוא היזם אשר נופלת לידו מציאה, הזדמנות לשינוי, והוא לא חושב הרבה, הוא פועל בהתאם לאינסטינקט הראשוני שלו לפעמים אותו יזם מצליח בגדול, לעיתים אנו מבחינים במכרים שעד לא מכבר היו אנשים מהשורה ולפתע נראה אותם שיש להם ב"ה הרוחה כלכלית, כאשר אנו שואלים אותם, מה גרם לכם לאותה הצלחה,

כאשר אנו רוצים לגשת ליצור שינוי ועל אחת כמה וכמה לאחר שיצרנו שינוי או שניים, להישאר עם אותה ענווה אותה "רוח אשר בו" אשר רש"י הקדוש כותב על יהושע שידע להלך בין הטיפות להקשיב לכולם וללמוד מכולם

הם יגידו "אני לא יודע, פשוט הייתי במקום הנכון בזמן הנכון" זה לא משהו שאפשר לדעת, ללמוד, או לחקות, זוהי לא תשובה בונה, אנחנו לא יכולים "לעשות" איתה כלום. היזם השני ישנו את האדם שתמיד מגיע ברגע האחרון עם רעיון מבריק טיעון שלא ניתן להתעלם ממנו וקוצר את הפירות, אמנם אותו אדם השיג את מטרתו, אבל זה אותו חבר שנראה תמיד מתנשף ורץ מדבר לדבר, הוא

וַיִּדְבֹר ה' אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: יֵא פִינְחָס בֶּן-אֱלֶעָזָר בֶּן-אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הַיָּשִׁיב אֶת-חַמְתִּי מֵעַל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ אֶת-קִנְאַתִּי בְּתוֹכָם וְלֹא כִלְיִתִּי אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאַתִּי

א וַתִּקְרַבְנָה בָּנוֹת צִלְפַּחַד בֶּן-חֲפֹר בֶּן-גִּלְעָד בֶּן-מְכִיר בֶּן-מְנַשֶּׁה לְמִשְׁפַּחַת מְנַשֶּׁה בֶּן-יֹסֵף וְאֵלֶּה שְׁמֹת בָּנֹתָי מִחֲלָה נִעְוָה וְחֲגִלָּה וּמִלְכָּה וְתַרְצָה: ב וַתַּעֲמִדְנָה לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלְפְנֵי אֱלֹעָזָר הַכֹּהֵן וּלְפְנֵי הַנְּשִׂאִים וְכָל-הָעֵדָה פָּתַח אֱהֵל-מוֹעֵד לֵאמֹר: ג אָבִינוּ מֹת בְּמִדְבָר וְהוּא לֹא-הָיָה בְּתוֹךְ הָעֵדָה הַנֹּעֲדִים עַל-הָיָה בְּעֵדַת-קֶרֶח כִּי-בַחֲטָאוֹ מֹת וּבָנָיִם לֹא-הָיוּ לּוֹ: ד לָמָּה יִרְגַע שֵׁם-אָבִינוּ מִתוֹךְ מִשְׁפַּחְתּוֹ כִּי אֵין לוֹ בֶּן תִּנְהַלְנוּ אַחֲזָה בְּתוֹךְ אַחֵי אָבִינוּ: ה וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת-מִשְׁפָּטָן לִפְנֵי ה'

יֵא וַיֹּאמֶר ה' אֶל-מֹשֶׁה קַח-לָךְ אֶת-יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נֹון אִישׁ אֲשֶׁר-רוּחַ בּוֹ וְסַמַּכְתָּ אֹתוֹ: יִדְוּ עִלְיוֹ: יט וְהָעֵמִידָתָ אִתּוֹ לִפְנֵי אֱלֹעָזָר הַכֹּהֵן וּלְפְנֵי כָל-הָעֵדָה וְצִוִּיתָה אִתּוֹ לְעִינֵיהֶם: כ וּנְחַתָּה מִהוֹדֹךְ עִלְיוֹ לְמַעַן יִשְׁמְעוּ כָל-עַדְתְּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל.

שמתם לב שהפרשה נקראת על שם מישהו שהוזכר בכלל בפרשה הקודמת, הפרשה הזו ממש מלאה בתוכן, מניין עם ישראל לאחר המגפה, חלוקת ארץ ישראל לנחלות, פרשת בנות צלפחד, "ציווים על הקרבת קורבנות. למה הוזכרה בפרשה הזו גם את פרשת "פנחס" ובנוסף, עם כל כך הרבה תוכן מה אנחנו יכולים ללמוד מהפרשה הזו ל"למעשה", בפרשתנו מוזכרות 3 דמויות שהותירו את חותמן על עם ישראל, כל אחד בתחומו הוא, פנחס, שקינא את קנאת ה', בנות צלופחד, בזכותן הוסיפו פרשה בתורה - "חלוקת נחלה לשבט גם ללא בנים", והשלישי- הוא יהושע בן נון אשר הוכתר בפרשה זו להיות הממשיך של משה רבינו, חשבתי שהקב"ה ריכז את שלושת הדמויות הללו בכדי שנוכל ללמוד משהו חשוב,

בן זומא אומר: איזה הוא חכם - הלמד מכל אדם

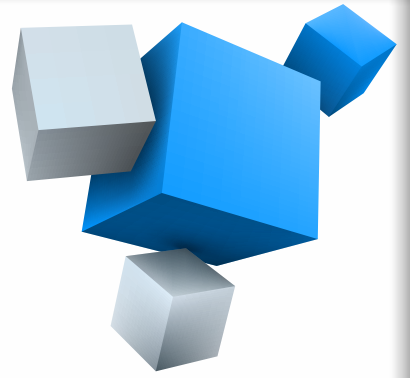
(מסכת אבות - פרק ד, משנה א)

יְהוּדָה בֶּן תִּימָא אוֹמֵר: הוּי עוֹ כַּנְמָר, וְקַל כַּנְשָׁר, וְרֵץ כַּצְּבִי, וְגִבּוֹר כְּאָרִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹן אָבִיךָ שְׁבִשְׁמָיִם.

(מסכת אבות פרק ה' משנה כ')

עקב בצד אגודל

סיפור בתלת מימד

אני - חברי - ומה האלוקים שואל מעמך?

במקום לעשות משהו כל כך פשוט, לשאול את חברנו לדעתו! בואו ננסה השבוע להתעסק רק בעינינו, ולא לנסות לחשב את תגובות האחר, בא נתן קצת קרדיט לזולת שהוא יודע לעשות לפחות את חלקו, ואנחנו נעשה "רק" את חלקנו!

בבית הכנסת והוא לא מכין למה אתה לא מופיע, במקביל אתה מתקשר אלי, אני הייתי בדיוק בטיפול אצל רופא שיניים ללא יכולת לענות, זכרתי שנתתי לך את כל הפרטים, לא הבנתי למה אתה ממשיך להתקשר, אתה לא באמת חייב לדבר איתי לפני הפגישה, רק בסיום הטיפול יצרתי שוב קשר עם האבא, הוא עדכן אותי ואמר שאתה לא הופעת, הוא המתין חצי שעה ולאחר מכן הלך לביתו. אני ממש מצטער!

מה ה' אלוקיך שואל מעמך

מה אתה אומר ישראל, מה נלמד מפה? אתה מכיר את הסיפור שאדם רצה לשאול משכן שלו דבר מה ובדרכו לדירת חברו הוא החל לחשב את תשובת חברו, האם הוא ירצה להשאיל לו, או לא, וכך לאחר משא ומתן ממושך עם עצמו לאורך כל הדרך עד לבית חברו, הוא הגיע למסקנה שחברו לא ירצה להשאיל לו את החפץ! וכך כאשר חברו פותח לו את הדלת בחיור, מתפרץ פנימה ידידו ומטיח האשמות כבדות בחברו עד כמה הוא לא מתחשב ולא מוקיר טובה... כאשר שמעת את הסיפור צחקת, וכך כולנו, אבל אותה התנהגות מאפיינת אותנו הרבה פעמים כאשר אנחנו עושים את חשבונות האחר, מנהלים דין ודברים עם עצמנו בשמו של האחר, מניחים הנחות, קובעים עובדות ומנסים להפריך אותם. במקום לעשות משהו כל כך פשוט, לשאול את חברנו לדעתו! בואו ננסה השבוע להתעסק רק בעינינו, ולא לנסות לחשב את תגובות האחר, בא נתן קצת קרדיט לזולת שהוא יודע לעשות לפחות את חלקו, ואנחנו נעשה "רק" את חלקנו!

תגיע לביהכ"ס "ישועת דוד" בשעה היעודה, תפגשו שם בסדר אברהם? אוקיי השבתי ליעקב השדכן, אשמח שתעדכן אותי כאשר אתה מגיע, אמר יעקב, בסדר גמור ותודה רבה! השבתי. היום יום שלישי, אני הולך לפגישת "שווער", לאבא אין טלפון נייד, כל התקשורת איתו נעשית בין השדכן לבית המשפחה, ומשם מודיעים לאבא, לקח לי זמן עד שהבנתי מתי ואיפה בדיוק אנחנו נפגשים, אך לאחר כמה שיחות הלוך חזור, הבנו אחד את השני, הגעתי לשכונה בה שוכן בית הכנסת "ישועות דוד", חשבתי לעצמי שאמתין עד שהשדכן יאשר לי סופית שאפשר להגיע, מצאתי בית כנסת אחר באזור, ישבתי ללמוד בינתיים, כאשר חלפו להן 10 דקות מהזמן שנקבע, החלטתי להתקשר לשדכן לברר מה קורה, הטלפון חייג וחייג, השיחה עברה למשיבון הקולי, אמתין דקה שתיים ואנסה שוב, כעבור שתי דקות ניסיתי לטלפן, ושוב הגעתי למשיבון, וכך עוד פעמיים. בסופו של דבר, במפח נפש גדול, החלטתי לחזור לישיבה מבלי לפגוש את ה "שווער" כאשר בדרך אני מנסה לדון אותם לכף זכות אך ללא הצלחה מרובה.

המבט שלי

מדוע השדכן לא עונה לי? הוא הרי יודע שאני ממתין, אם הוא לא עונה לי כי הוא לא הצליח להשיג את האבא, ולא נעים לו שגם זה יכול לקרות, לפחות שיענה ויגיד את זה, זה גם משהו. למה הוא נותן לי להישאר ככה תקוע? זה לא לעניין, ולמה האבא לא לוקח איתו פלאפון למקרה כזה?? אני לא מבין את זה! אני הולך לישיבה!

המבט של הזולת

אברהם אני מצטער, אל תשאל מה קרה, האבא המתין

בארבע עיניים

שגיליתי יצירתיות רבה בחלק של מה אני יכול ללמוד מכל סיטואציה" השבוע אומנם לא קמתי בזמן כל יום, אך כל יום למדתי משהו חשוב!

ואוו! מדהים! כל הכבוד! אמרתי לדוד, באמת זה לא מובן מאילוי, אותו גילוי עצמי לפעמים, יכול לגרום לנו חלישות הדעת. אך שוב עלינו להפנות את תשומת הלב להיכן אנו מתקדמים, מה אנחנו מוצאים בסיטואציה הזו שתגרום לנו לגדול. ישבנו יחד, עברנו על מה שדוד כתב וראינו שהישיבה העיקרית שדוד לא הצליח לקום היא חוסר תכנון נכון של היום שלו. שאלתי את דוד מה נראה לו שניתן לעשות? הוא הציע שאולי נכין יחד "סדר יום" וכך הוא יוכל להיות מתוכנן ומדויק יותר, ואכן כך עשינו, בסוף האימון כאשר "סדר היום" היה מוכן דוד קיבל על עצמו לדבוק לאותו שבוע באותו ל"ז ולראות איך זמן הקימה שלו מסתדר, הצעתי לדוד להמשיך לעוד שבוע עם הפנקס על המחשבות הביקורתיות והוא קיבל בהחלט את ההצעה! ניפגש עם דוד שוב בשבוע הבא בעז"ה, נאחל לו בהצלחה בינתיים!

בשבוע שעבר ליוונו את דוד באותה הבנה על עצמו שהלקאה עצמית לא תועיל במאומה ולהפך היא רק מזיקה, דוד קיבל על עצמו לכתוב בפנקס, כל מחשבה ביקורתית על עצמו - מה הוא יכול לחשוב אחרת ומה הוא יכול ללמוד מאותו מקרה, בנוסף דוד נשאר עם "שיעורי הבית" של לקום כל יום בזמן ואם הוא לא מצליח - להבין איך ולמה.

בחלוף שבוע כאשר נפגשתי שוב עם דוד מיודענו, הוא היה עם רגשות מעורבים, מה קרה? שאלתי אותו, "אתה לא יודע מה עשית לי, גיליתי את עצמי מחדש, זה אומנם היה גילוי מאתגר ביותר, כיוון שמצאתי את עצמי רושם בפנקס חלק גדול מהיום את אותם מחשבות ביקורתיות, אני מלא בביקורת עצמית! אבל מה שנהייתי מעצמי,

להפניית שאלות למדור "בארבע עיניים" או לכל פניה אחרת

ניתן לכתוב למייל : ratzcazvi@gmail.com ונשמח לענות ולהחכים יחד!